

Ordføreren (Koch): De Udtalelser, som kaldt ved Sagens 2den Behandling, gav Udvalget Anledning til at overveje, om det var en heldig Redaktion, som man ved 2den Behandling havde givet Paragraf I. n., der jo var kommen til at lyde saaledes: „at der ved Bestyrelsens Foranstaltning, om fornødent med Bistand af særlig sagkyndige, afgives Erklæring over hver enkelt Burderingsforretning, og Bestyrelsen mindst 1 Gang hvert femte Aar indhenter Beretning om den Tilstand, hvori hvert enkelt Pant befinder sig;“. Udvalgets Flertal maatte da erkende, at de Bemærkninger, der vare gjorte angaaende den mindre heldige Redaktion af denne Passus vare besjødte, og at den dels indeholdt noget, som var overflødigt, idet nemlig det, at der over enhver Burderingsforretning skulde afgives Erklæring og særlig sagkyndig Undersøgelse af den finde Sted, maatte anses for at være selvsølgelig — enhver Bestyrelse vil naturligvis foretage en nærmere Undersøgelse af Burderingsforretningen — og dels mente vi, at det, som egentlig var Hovedsagen, var, at det bestemt udtaltes, at enhver pantsat Ejendom med Tilbehør mindst en Gang hvert femte Aar skulde gøres til Genstand for sagkyndigt Efterhyn. Udvalgets Flertal tillader sig derfor at foreslaa det høje Ting at vedtage det til denne Behandling stillede Vædringsforslag.

Justitsministeren (Melleman): Indenrigsministeren, som er forhindret i at være til Stede i Djebliffet, har anmodet mig om paa sine Vegne at afgive den Erklæring, at han tiltræder det stillede Vædringsforslag.

Breinholt-Bandborg: Det vil ses, at det foreliggende Vædringsforslag er stillet af hele Udvalget med Undtagelse af mig, og jeg skylder derfor en Forklaring af, hvorfor jeg ikke gaar med til det. Efter min Mening vil Vædringsforslagets Vedtagelse medføre en Forringelse af den Sikkerhed, der gives for Bedømmelsen af Panterne, forinden der gives Laan i dem, idet, som den ærede Ordfører (Koch) allerede har udtalt, den Bestemmelse, som staar i Lovforslaget, som det er vedtaget ved 2den Behandling, forlanger, at der skal gives en Erklæring over enhver Burderingsforretning, forinden Laan gives i en Ejendom. Det er noget, som finder Sted ved alle hidtil bestaaende Kreditforeninger, at man, naar man har faaet Burderingsmændenes Forretninger, lader disse kontrollere ved Repræsentanternes Efterhyn af Pantet. Noget lignende var

Meningen her, som det ogsaa var foreslaet af hele Udvalget, at enhver Burderingsforretning, forinden Laanet bevilgedes, skulde godkendes ved et, om fornødent, sagkyndigt Efterhyn. Det er dette, man nu vil lade udgaa. Jeg tror, at man her igen ligesom paa saa mange andre Punkter, vil forringe de Kanteler for Panternes Godhed, som Lovforslaget i øvrigt giver, og derfor har jeg ikke kunnet gaa med til Vædringsforslaget.

Ordføreren (Koch): Som den ærede sidste Taler bemærkede, er det noget, der foretages i alle andre Kreditforeninger, og da Udvalgets Flertal nu har den Overbevisning, at den Bestyrelse, som faar med denne Kreditforenings Sager at gøre, vil være lige saa fornuftig og befindig som alle andre Kreditforeningsbestyrelser, anse vi en saadan Bestemmelse, som jo heller ikke findes i Love om andre Kreditforeninger, for ganske overflødigt, da den er selvsølgelig. Jeg tør naturligvis ikke gaa ind paa at modsigte det ærede Medlem; vore Standpunkter ere jo saa helt forskellige, at jeg skal indskrænke mig til med disse Bemærkninger at anbefale det høje Ting at følge Udvalgets Flertal.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Vædringsforslaget til § 1 af Udvalget med Undtagelse Breinholt-Bandborg (se ovenfor)

vedtoges uden Afstemning.

Derefter fattes Lovforslaget i sin Helhed under Forhandling.

Breinholt-Bandborg: Nu da Lovforslaget foreligger til Behandling i sin Helhed, tror jeg, at det ikke ganske vilde savne sin Interesse, om man fastede et Tilbageblik paa hele denne Sags historiske Gang fra det Djebliff, da Forslaget fremkom her i Tinget, og indtil nu. Jeg tror, at man derigennem ikke blot vilde møde meget uforstaaeligt, men at man tillige vilde kunne fremdrage og kaste Lys over Ting, der sikkert i et konservativt Forstefammer ere temmelig enestaaende med Hensyn til Stemmingsomsflag. Jeg skal imidlertid af Hensyn til ærede Medlemmers Tid afholde mig derfra og kun fremdrage et ganske enkelt enestaaende Punkt, fordi jeg har en særlig personlig Anledning dertil. Man har nemlig fra ikke saa Sider villet, for at bruge et mildt Ud-